„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 94. Wtorek 26. Kwietnia 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Najwyższe postanowienie.

Czuję się spowodowanym w drodze łaski wszystkim osobom, na które z powodu karygodnej czynności popełnionej treścią jakiegoś pisma, z powodu zaniedbania obowiązkowej uwagi albo z powodu karygodnej czynności przeciw porządkowi w sprawach prasowych prawny zapadł wyrok, darować nałożoną na nie karę pieniężną i aresztu, o ile takowa jeszcze wykonaną nie została, tudzież prawne następstwa tej kary i objętą w wyroku ale nie wykonaną jeszcze karę utraty kaucyi.

Gdyby z jedną z powyżej wymienionych karygodnych czynności połączoną była inna nie przez prasę popełniona czynność karygodna, Mój najwyższy trybunał ma ostatecznie rozstrzygnąć, czy i o ile za tę ostatnią czynność karygodną ma być kara wymierzoną albo czy dla kary już poniesionej dalsza kara ma być opuszczoną.

Dalej upoważniam Mojego ministra sprawiedliwości do przedsięwzięcia odpowiednich środków, by we wszystkich procesach, które dla wskazanych powyżej karygodnych czynności popełnionych przez prasę wytoczono i jeszcze prawnie nie rozstrzygnięto, odstąpiono od dalszego postępowania karnego, o ile takowe nie opiera się na skardze prywatnej.

Wiedeń, 22. kwietnia 1870.

Franciszek Józef m. p.

Potocki m. p. Tschabuschnigg m. p.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów 7., 8., 9. i 10. posiedzenia Rady szkolnej krajowej.

I. Rada mianuje nauczycielami dla szkół ludowych:

Aleksandra Roskosza w Chłopowce, Jakóba Nabaka w Wiellinie, Jana Daniłowicza w Bóbrce, Jędrzeja Biłozora w Dobrotworze, Teodora Szczurowskiego w Horożance, Józefa Szewczyka w Łękach górnych, Hilarego Drohomireckiego w Filipkowcach, Franciszka Ficowskiego w Nienadowic, Michała Klimowicza w Kniaziołuce i Olgę Mierzwińska nauczycielką szkoły żeńskiej w Buczaczu.

II. Na przedstawienie gminy miasta Drohobycza nadaje Rada Emerykowi Turczyńskiemu posadę nauczyciela historyi naturalnej w gimnazyum Drohobyckiem, i zatwierdza wybór Chaima Blumenthala na nauczyciela religii mojżeszowej w tymże zakładzie.

III. Rada przenosi profesora Wojciecha Rypla z gimnazyum św. Jacka do gimnazyum u św. Anny w Krakowie.

IV. Rada zatwierdza stale w zawodzie nauczycielskim: ks. Władysława Studzińskiego katechetę gimnazyalnego w Przemyślu nadając mu oraz tytuł profesora; Antoniego Mazurka nauczyciela szkoły ludowej w Nawojowie.

V. Rada nadaje tytuł profesora Janowi Langowi nauczycielowi szkoły realnej Tarnopolskiej.

VI. Rada przyznaje Michałowi Polańskiemu, profesorowi gimnazyum akademickiego we Lwowie, i Józefowi Cypserowi, profesorowi gimnazyalnemu w Stanisławowie, dodatek decenalny do płacy.

VII. Rada usuwa z posady nauczyciela Józefa Iżyckiego w Sokołowie.

VIII. Rada zatwierdza założenie szkoły przemysłowej w Drohobyczu i przedłożony statut tego zakładu.

IX. Rada pozwala p. Amalii Biberównie założyć we Lwowie ochronkę na wzór ogródka froeblowskiego.

X. Rada upoważnia nauczyciela Józefa Obsta do udzielenia nauki rysunków w gimnazyum Wadowickiem.

XI. Rada udziela subwencye z funduszu szkolnego: gminie Nowo-Sądeckiej w kwocie 1000 złr. na utrzymanie tamtejszej szkoły głównej tudzież gminie Bełzkiej w kwocie 50 złr. na utrzymanie szkoły miejscowej, nakoniec przyznaje na dalszy rok jeden gminie Bielańskiej subwencyę dotąd jej udzielaną.

XII. Rada przyjmuje zarząd i rozdawnictwo fundacyi stypendyjnej Jana Szeptyckiego.

XIII. Rada uchwala przedstawić wysokiemu ministerstwu niezbędną potrzebę urządzenia nauki rysunków w gimnazyum św. Anny w Krakowie, celem uzyskania potrzebnych ku temu funduszów.

XIV. Rada uchwala polecić III. zeszyt Zoologii prof. Maksymiliana Nowickiego do użytku w szkołach gimnazyalnych tudzież dyrekcyom szkół ludowych i średnich podręcznik gimnastyki wydany świeżo nakładem Wilda.

XV. Rada postanawia zaliczyć książkę ruską „Katechezis“ napisaną przez ks. Sieleckiego do zbioru książek poleconych dla bibliotek szkół wiejskich tudzież jako książkę pomocniczą dla nauczycieli przy wykładzie nauki religii obrz. gr. kat.; dalej polecić słownik rusko-niemiecki ułożony przez p. Emila Partyckiego dla bibliotek gimnazyalnych, tudzież uczniom zakładów średnich do pomocy przy nauce języka ruskiego.

XVI. Rada przyjmuje czasopisma: „Chata“ i „Dzwonek“ w poczet pism zaleconych dla bibliotek szkół ludowych.

XVII. Rada uchwala wezwać okólnikiem nadzory szkolne, aby nie dopuszczały do nauki szkolnej innych książek, nad te, które Rada poleca.

XVIII. Rada postanawia wyrazić swe uznanie PP. Mikołajowi Romaszkanowi, Mieczysławowi hr. Dzieduszyckiemu i Ignacemu Krzysztofowiczowi z powodu założenia biblioteki nauczycielskiej w Horodence.

XIX. Rada poleca szkołom ludowym IIgi Zeszyt zbioru pieśni Chmielewskiego.

Wiedeń. O obecnej sytuacyi politycznej pisze „Fremden-Blatt: Najważniejszym faktem, który dzisiaj zanotować mamy jest wiadomość, iż J. Exc. prezydent Rady ministrów hrabia Potocki niezadługo uda się do Berna i Pragi. Jeden z czeskich dzienników pisze o tem, co następuje: „Według doniesień z Wiednia zamierza hr. Potocki udać się niebawem do Berna i Pragi dla porozumienia się w kwestyach politycznych ze znakomitościami wszystkich politycznych frakcyi. Gościnna Praga nie przyjmie niechętnie prezydenta Rady ministeryalnej; odwiedziny te cieszą nas już z tego powodu, gdyż jak zawsze tak i teraz wskażemy pojednawczym intencyom prezydenta Rady ministrów drogę, która skutecznie prowadzi do celu a której dotąd Austrya nie uwzględniała.“ — Książę Czartoryski miał się udać do Berna, by konferować tam z przewódcami czeskiego stronnictwa w Morawii. Do „Bohemii“ piszą w tej sprawie z Wiednia: „Jakkolwiek gabinet hr. Potockiego co do szczegółów swej akcyi tajemniczo się zachowuje, coraz jaśniej pokazuje się jednak, iż akcya ta skierowaną jest na dwa kierunki. Z jednej strony zamierza gabinet przez bezpośrednie wybory uwolnić Radę państwa od wpływu Sejmów a z drugiej strony rozszerzyć autonomiczne koncesye krajów pojedynczych. Ponownie musimy tę okoliczność z naciskiem podnieść, iż rząd nie myśli naruszyć dzisiejszych prawnopolitycznych podstaw, lecz starać się będzie jedynie o pogodzenie dzisiejszych opozycyjnych żywiołów w ramach istniejącej konstytucyi, a cel ten osiągnąć zamierza o ile możności z Czechami, jednakże ewentualnie także i bez nich a w razie potrzeby, nawet przeciw nim.“ — Jak wiadomo donosiły dzienniki, że hr. Potocki co do zasad zgadza się z programem dr. Rechbauera z wyjątkiem jednego punktu t. j. rozwiązania izby deputowanych i Sejmów krajowych, co miało skłonić dr. Rechbauera do odrzucenia teki. „Gracer Tagespost“ donosi, iż to przypuszczenie jest mylne. Dr. Rechbauer zgadzał się także na rozwiązanie izby deputowanych, lecz żądał, by nastąpiło to później, gdy się sytuacya polityczna jaśniej zarysuje.

„Tagespresse“ wyraźnie zaprzecza tej wiadomości o podróży J. Ex. hr. Potockiego.

— C. k. ministerstwo oświaty wydało następujące obwieszczenie:

W preliminarzu państwa na rok bieżący, zatwierdzonym ustawą finansową z d. 12. kwietnia 1870 (rozdział 8. ministerstwo oświaty), przeznaczono 15.000 złr. na następujące cele:

a) na udzielenie stypendyów ubogim a utalentowanym artystom, którzy wystąpili już publicznie z większem oryginalnem dziełem albo wykazać się mogą próbami głębszego, artystycznego znaczenia;

b) na udzielenie pensyi i zapomóg artystom, którzy już coś pożytecznego i zasłużonego zdziałali, a którym powyższa zapomoga umożliwić ma dalszy postęp w obranym kierunku;

c) na zamówienia na polu sztuki plastycznej, a to dla takich artystów, którzy osiągnęli już pewien stopień artystycznej samodzielności.

Ministerstwo oświaty, które rozporządza temi funduszami, zastrzegając sobie, iż udzielenie pensyi pozostanie w zakresie jego działania, a przy zamówieniach postępować będzie według potrzeb państwa, które się w tym kierunku okażą i przedsięweźmie potrzebne kroki, wzywa wszystkich artystów z dziedziny sztuki plastycznej (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa), poezyi i muzyki, przebywających w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, a ubiegających się o stypendyum, by podania swe najdalej do 20. maja przesłali do dotyczących władz krajowych.

Podania mają zawierać:

1. Skreślenie przebiegu kształcenia i osobistych stosunków kandydata.

2. Wskazanie sposobu, w jaki kandydat z stypendyum tego skorzystać zamierza dla dalszego wykształcenia.

3. Okazanie wspomnianych prób talentu i stopnia wykształcenia.

Stypendya te udzielone zostaną tymczasowo na jeden rok, przyczem robi się uwagę, że na oznaczenie ich wysokości wpływają stanowczo osobiste stosunki kandydata i cel na jaki tenże stypendyum użyć zamierza i że przytem wolno kandydatowi przypowiedzieć swe życzenia pod tym względem.

Berlin. Wiadomość, iż król pruski uda się w jesieni na kąpiele do Karlsbadu a ztamtąd do Gastein nie potwierdza się. Król zamierza pojechać w lipcu do Ems i wróci ztamtąd do Berlina 3. sierpnia na obchód stuletniej rocznicy urodzin Fryderyka Wilhelma III. Niewiadomo także, czy król uda się potem znowu do jakich kąpiel, czy też pozostanie w stolicy aż do jesiennego przeglądu wojsk.

— Wychodząca w Flensburgu „Norddeutsche Zeitung“ podała w tych dniach wiadomość, iż ze strony Prus robiono w Wiedniu projekta względem wykonania art. V. pokoju w celu stanowczego załatwienia północno-szlezwickiej kwestyi. Przytem miały dodać Prusy, iż gdyby projektów tych nie przyjęto uważaćby musiały wszelkie dalszy rokowania względem wykonania tego artykułu za zbyteczne. Urzędowa „Nordd. Allg. Ztg.“ donosi, iż pogłoski te są zupełnie zmyślone. „Kreuzzeitung“ donosi także, że wiadomość ta podana przez „Norddeutsche Zeitung“ jest nieprawdziwą i że w tej sprawie nie toczyły się żadne układy w Wiedniu.

— Na pierwszem posiedzeniu niemieckiego parlamentu cłowego z państw południowo-niemieckich przybyło tylko kilku członków z Badenu i Hesyi. W obec tego faktu parlament jest niekompletny i nie może przedsięwziąć żadnych czynności. Wielu południowo-niemieckich członków parlamentu

cłowego nie przybędzie w tym roku wcale na posiedzenia. Pewna część członków pójdzie za przykładem Kolba i Linda, tj. złoży mandaty. A wybory uzupełniające teraz już odbyć się nie mogą. Polityczna taktyta ultramontanów i stronnictwa ludowego nadaje nieobecności południowo niemieckich członków polityczne znaczenie. Stronnictwo, które obecnie w Bawaryi większość toczy, dowodzi tem, że jego nieprzyjaźń ku północnemu związkowi rozciąga się aż do parlamentu cłowego przynajmniej w dzisiejszej jego formie.

Petersburg. Ukaz cesarski pozwalający na zaprowadzenie rosyjskiego języka w Litwie u wyznawców katolickiej religii po poprzedniem pozwoleniu duchowieństwa i gmin pobudził urzędników rosyjskich do żywej agitacyi pomiędzy polską ludnością. Agitatorowie ci, sędziowie pokoju po największej części starają się wszelkiemi środkami nakłonić gminy polskie i duchowieństwo do petycyi o zaprowadzenie języka rosyjskiego. Sędziowie ci objeżdżają całe powiaty dokoła, agitują i przyrzekają za petycye te łaski szczególne. Jeżeli kilku członków gminy ulegnie tym namowom, sędziowie ci podają im zaraz petycyę do podpisania i wysełają ją w imieniu całej gminy do gubernatora w Wilnie. W kilku gminach zdarzyło się, iż przeciw takiej petycyi wysłano natychmiast inną całkiem przeciwnej treści. Duchownych uważano oczywiście za motorów tej petycyi przeciwnej i pociągano ich do odpowiedzialności jako podżegaczy. Agitacyę za wprowadzeniem języka rosyjskiego do kościoła katolickiego popiera usilnie administrator dyecezyi wileńskiej prałat Żyliński, który sam czynnie wszelkiemi środkami działa na rzecz rusyfikacyi kościoła katolickiego i patrzy spokojnie na to, iż rząd prześladuje kapłanów, którzy się temu sprzeciwiają.

Paryż. Senat ukończył na posiedzeniu z d. 20go kwietnia obrady nad senatus-consultem. Saint-Paul zapytał, jak się rząd zachowa w obec radykalnej opozycyi. Na to odpowiedział minister sprawiedliwości Ollivier: W plebiscycie nie idzie o kwestyę dynastyi lub kwestyę jej dziedziczności, gdyż sprawa ta rozstrzygniętą została przez powszechne głosowanie w r. 1852. Idzie tu tylko o nową a do tego parlamentarną konstytucyę, o spokojne przekształcenie Francyi w kraj wolny, do czego od roku 1786 daremnie zmierzano. Jeżeli staniemy się zwycięzcami, co jest pewnem, powstaje pytanie, dla czego odnieśliśmy to zwycięstwo? Dla czegoż cesarzowi — bo jakkolwiek głowę państwa zasłaniamy naszą odpowiedzialnością, to przecież przy tej sposobności uznać musimy pełną chwały inicyatywę cesarza — udać się ma jego przedsięwzięcie? Dla tego bo szedł On zawsze w jednym kierunku, nigdy nie cofał tego, co przyznał a zawsze był wspaniałomyślnym w obec swych nieprzyjaciół. Dla tego też rząd i po zwycięstwie plebiscytu zostanie jak dawiej rządem liberalnym, postępowym, przyjaznym dla nawróconych nieprzyjaciół i poprowadzi dalej dzieło pojednania i zjednoczenia. Panowie! Nie bez wzruszenia patrzę, iż dyskusya zbliża się już ku końcowi i że zbliża się godzina uroczystej próby. Tej kochanej, tak cudownie wyposażonej Francyi nie brakowało niczego ani siły ani łagodności, ani piękności ani uroku — tylko jednej rzeczy dotąd nie miała Francya, co cudzoziemcy chętnie podnoszą — nie miała cierpliwej i umiarkowanej wytrwałości dla utrzymania się na jednej drodze; co się nazywa politycznym zmysłem. Jeżeli teraz po raz pierwszy wolność w spokoju i bez wstrząśnień zostanie uchwaloną i jeżeli przesadzone żądania nie zajmą miejsca przesadzonej rezygnacyi — natenczas nasza Francya pozyska ten dar jedyny, którego jej dotąd brakło a świat będzie miał nie tylko wielkiego panującego, lecz także i naród niezrównany."

Mowę tę przyjęto hucznemi oklaskami, z których przebijał się entuzyazm, a następnie przyjął senat jednogłośnie senatus consultum.

— „Kölnische Zeitung." pisze: Ollivier, który jeszcze w ostatniem swojem piśmie nazwał plebiscyt niepotrzebnym hałasem, zgodzić się musiał w końcu na pomysł cesarza i na ostatniem posiedzeniu senatu mową swoją tak z entuzyazmował senatorów, iż ci rozeszli się z trzykrotnym okrzykiem: Niech żyje cesarz! Ollivier zaręczył, iż cesarz nie myśli o żadnej reakcyi i utrzymał wiarę w szczere i otwarte zamiary Napoleona III. Senatus consultum przyjęto a oba ciała ustawodawcze odroczone zostały do uchwalenia plebiscytu, co nastąpi w jednym dniu 8. maja. Każdy z 10,200.000 wyborców francuzkich otrzyma list z podpisem cesarza, w którym Napoleon III. wyłuszcza swe zasługi i ubiega się o głos przychylny. Powodzenie cesarza jest dotychczas bardzo prawdopobne. W Paryżu zawiązał się komitet centralny, dla którego bogaci przeznaczają znaczne sumy. Nawet i Emil Girardin po rozmowie z Cesarzem wstąpił do komitetu tego jako wice-prezydent a Girardin umie ocenić prawdopobieństwo zwycięztwa. Lewica jest rozdwojona, a lewe centrum wydało odezwę, w której wylicza grzechy popełnione przez cesarstwo i wzywa do głosowania przeciw plebiscytowi. Tu i owdzie słychać o zmowach robotników, które teraz po Europie epidemicznie grasują a w końcu robotnikom więcej szkodzą niżeli pomagają. Ollivier objął w miejsce hrabiego Daru ministerstwo spraw zewnętrznych i rozpoczął czynność swoją od tego, iż polecił posłowi francuskiemu w Rzymie p. Banneville, by nie oddawał noty poprzedniego ministra dworowi rzymskiemu. W końcu jednakże namyślił się inaczej. Nota doręczoną zostanie kardynałowi Antonellemu ale odezwa do soboru nie dojdzie w miejsce swego pierwotnego przeznaczenia. W nocie tej podniesiona jest silnie sprzeczność wniosków soboru z duchem dzisiejszych czasów. Francya jednakże nie wystąpi z żadnym krokiem stanowczym, któryby mógł powstrzymać dogmat o nieomylności. Inne rządy zachowują się tożsamo biernie i dopiero wtedy zamierzają wystąpić energicznie, gdyby w skutek uchwał soboru duchowieństwo zajęło niewłaściwe stanowisko.

Florencya. Znaną uchwałę senatu, unieważniającą nominacyę dwóch wysokich urzędników na senatorów, wziąwszy za pretekst, podało się całe ministerstwo obecne, przekonawszy się o zachwianiu stanowiska swego, tych dni do dymisyi, której król jednak nie przyjął. W dwa dni później zdecydował się nawet sam prezes ministerstwa p. Lanza do żądania dymisyi dla swej tylko osoby, a z wykonaniem tego żądania tak mu było spieszno, że takowe nawet telegrafem królowi przesłał. Tą samą jednak drogą nadeszła odpowiedź króla, że pozaparlamentarnej dymisyi całego ministerstwa lub tylko prezesa jego przyjąć nie może i że dla tego wzywa pana Lanzę, aby czekał na odnośne votum izby, ponieważ unieważnienie ze strony senatu nominacyi dwóch nowych członków leżało zupełnie w kompetencyi tego ciała i nie może przeto być uważane za otwarte votum niezaufania przeciw polityce ministerstwa lub też tylko pojedyńczych jego osób.

W piśmie po depeszy tej wysłanem dodał król jeszcze wiele więcej, zwróciwszy pomiędzy innemi uwagę ministertwa na to, że dymisya jego przed uchwałą komisyi i izby w sprawie projektu budżetowego mogłaby być uważaną za dezercyę i ściągnąć na ministerstwo zarzut, że takowe, przewidując niemożność obronienia i ocalenia swego projektu, chce przez wczesną dymisyę ujść zupełnej porażce.

W skutek tego postanowiło ministerstwo pozostać nadal w urzędzie i jak na teraz przynajmniej zaniechać myśli o modyfikacyi gabinetu.

Madryt. Oprócz pogłosek w sprawie tronowej Hiszpania w tygodniu wielkanocnym niczego nie doznała szczególnego prócz manifestu, w którym direktorat partyi republikańskiej ubolewa nad namiętnością i gwałtownością, której jedna część stronnictwa w Katalonii porwać się dała i do krwawych zajść doprowadziła. W miejsce podobnych gwałtowności doradza manifest walki pokojowej w obrębie i w zakresie praw. Jednolitą rzeczpospolitę potępia to pismo wyraźnie.

— Książe Montpensier rozpoczął już karę wygnania naznaczoną mu przez sąd wojenny, i mieszka obecnie w Sevilli w kole familijnem. Dziwna i szczególna kara!

— Z Havannah donoszą o klęsce, w której powstańcy w bitwie przeciw Valsameda 170 ludzi stracili. To urzędowe doniesienie dowodzi, iż albo ono samo jest nieprawdziwem, albo zmyślone były wszystkie poprzednie urzędowe doniesienia, jakoby już tylko moralny opór był do zwalczenia.

Lizbona. Portugalię a szczególnie jej stolicę w niedzielę wielkanocną nawiedziła straszna burza, która podobna była do owej z r. 1864. Okręty przy ujściu rzeki Tajo poniosły wielkie uszkodzenia; wiele zatonęło wraz z ładunkami; nawet kilku ludzi zginęło.

Bukareszt. „Romanul" dzisiejszy reprodukuje pismo odręczne księcia Karola, które tenże pod dniem 12. grudnia r. z. przesłał do ekumenicznego patryarchy w Carogrodzie, a do którego dołączony był konkordat. Pismo to brzmi:

„Najświątobliwszy Ojcze! Wierny tradycyjnemu hasłu mej familii „„nihil sine Deo"", i ponieważ mi na tem zależy, by do kanonicznej i tradycyjnej reorganizacyi kościoła prawosławnego w naszym kraju przyczynić się z wszystkich sił moich, z którym to krajem Opatrzność Boska połączyła nieodwołalnie moje i mojej rodziny losy, sądzę, iż dopełnię obowiązku mego, jeśli Waszej Świątobliwości udzielę projekt do prawa, który rząd mój podtrzyma w izbie. Będę się uważał za nader szczęśliwego, jeżeli się dowiem, że Wasza Świątobliwość pochwalasz ten projekt i że szczere zaiste usiłowania moje około chwały wielkiego kościoła macierzystego Wschodu ukoronowane zostały błogosławieństwem apostolskiem Waszej Świątobliwości. Przy tej sposobności proszę Pana Boga, aby Waszę Świątobliwość zachował jeszcze długie lata na stolicy patryarchy i zostaję z najgłębszą czcią Waszej Świątobliwości pokornie uległy syn (podp.) Karol."

Pismo to, które według Romanula wykracza przeciw artykułowi 21 konstytucyi, nie miałoby może samo przez się wielkiego znaczenia, gdyby w obecnej chwili krytycznej nie wyzyskiwali go polityczni przeciwnicy księcia Karola, by nowych mu wzbudzić nieprzyjaciół. Jeden z najszczerszych zwolenników i były minister exksięcia Kuzy, pan Dymitr Bolintenianu ogłosił o piśmie tem długi artykuł, w którym porównywa je z pismem, jakie Kuza swego czasu wystósował do patryarchy carogrodzkiego. Porównanie to wypada bardzo na korzyść Kuzy a przeciw księciu Karolowi budzi nowe rozjątrzenie. Pozycya jednakże księcia da się zawsze jeszcze utrzymać, jeżeli mu się uda zebrać ministerstwo silne i energiczne. Onegdaj przybył tu ajent rumuński z Paryża, pan Strat, były minister skarbu, a pan Lascar Catargiu jest spodziewany. Obaj wchodzą podobno do nowej kombinacyi gabinetowej.

Kronika.

(Nabożeństwo żałobne) za duszę ś. p. księcia Władysława Sanguszki odbyło się dzisiaj o godzinie 10tej rano w kościele OO. Jezoitów przy bardzo licznym udziale pobożnych wszelkiego stanu.

(Zamiar samobójstwa.) Ośmnastoletnia modniarka St. O., wypiła w zamiarze samobójstwa w nocy 24. b. m. trochę witryolu. Odwieziono ją jeszcze żywą do szpitalu głównego.

(Dziecko znalezione.) Dnia 25. b. m. znaleziono w kamienicy l. 729¼ na 1. piętrze chłopczyka mającego około 2 tygodnie i jeszcze żywego. Obok niego leżała karteczka, z której pokazuje się, iż chłopiec ten nazywa się Aleksander.

(Dar dobroczynny.) Henryk Draschke, właściciel większych posiadłości po ukończonej czterdziestoletniej czynności swojej na polu przemysłu i górnictwa, złożył u ministra spraw wewnętrznych 100.000 złr. w obligacyach jednolitego długu państwa na następujące cele dobroczynne i humanitarne: na „fundusz zaliczkowy Albrechta" dla c. k. oficerów 10.000 złr.; na utworzenie stypendyum dla słuchaczów akademii górniczej w kwocie 400 złr. w. a., 30.000 złr.; na „fundusz cesarzewicza Rudolfa" założony przez niższo-austryacką izbę handlową i przemysłową 10.000 złr.; na fundacyę imienia Draschke dla założenia muzeum sztuk za inicyatywą niższo-austryackiej izby handlowej i przemysłowej 10.000 złr.; na fundacyę imienia Draschke na dom przytułku dla ubogich miasta Wiednia 10.000 złr.; kasie miejskiej swego rodzinnego miasta Berna na fundacye dobroczynne 20.000 złr.; na rozpoczętą budowę domu dla rodzin urzędników „Dom Rudolfa" w Wiedniu 10.000 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 25. kwietnia. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 80 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 60 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 90 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 44 złr., rzepak 150 ℔ 11 złr. 50 c. do 12 złr. — c., lnianka 150 ℔ 9 zł. — c. do 9 złr. 50 c., groch 180 ℔ 4 złr. 50 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. 75 c. do 14 złr. — c.

— „Wiecz. Gaz." donosi, że poddany francuski Buchmüller, który zaprowadza handel drzewem pomiędzy Galicyą i Odessą, zapomocą spławu takowego rzeką Dniestrem, stara się o udzielenie mu

upoważnienia na budowę drogi żelaznej pomiędzy Odessą i przystanią Majaki (na Dniestrze), oraz na zbadanie koryta rzeki Dniestru i samej linii kolei projektowanej.

Ceny targowe w miesiącu marcu:

	Kozłów zr.	c.	Brzeżany zr.	c.	Chodorów zr.	c.	Bóbrka zr.	c.	Tarnopol zr.	c.
	Miejsce targu: walnta austryacka									
Mec pszenicy	2	50	3	99	4	.	4	.	3	62
„ żyta	1	50	2	24	2	20	2	20	1	73
„ jęczmienia	1	40	2	6	2	.	2		1	88
„ owsa	.	.	1	47	1	80	2		1	27
„ hreczki	.	.	1	80		.	2	30	1	55
„ kukurudzy			1	96	2	25	.	.	.	.
„ ziemniaków	.	35	.	89	.	55	1	.		80
Grochu	1	60	1	99	.		2	30	2	18
Cetnar siana	1	.	1	85	1	.	1	50	2	48
Sąg drzewa twardego	12	.	6	.	4	.	6	.	14	83
„ „ miękkiego	10	.	4	.	3	50	.	.	11	49
Funt mięsa wołowego	.	14		16	.	16		16	.	.
Miara wina	.	.		.	.	.	.		.	75
„ piwa		.		.	.	.	.	24	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	25	.	30	.		.			25
„ bez wiktu	.	40	.	40	.		.	40		50

— Drogi żelazne w Rosyi, których budowa jest postanowiona, są następujące: Brzesko-smoleńska, na którą w tych dniach koncesya daną została p. Warschauer; brzesko-kijowska, oddana w tych dniach p. Rabinowi; wileńsko-konotopska, mająca stanowić przedłużenie libawskiej w kierunku ku wnętrzu cesarstwa; potem pójdą linie z drogą brzesko-smoleńską stykać się mające, a mianowicie wiazemsko-tulska i tulsko-skopińsko-woroneżska. Budowa linii brzesko-berdyczewskiej, jest w związku z budową linii bałtsko-kijowskiej, a nawet podobno z trudną pod względem technicznym budową drogi kijowsko-elizawetgrodzkiej. Droga z Brześcia do Ełku (Lyck) jest także już ustąpiona. Ma być także budowaną droga tambowsko-saratowska, za niesłychanie wysoką cenę, bo po 81.571 rs. za wiorstę (wiorst 340) — co tem więcej uderza, że jak pisze niemiecka petersburgska gazeta, w Finlandyi budowano drogę żelazną po 20.000 rs. za wiorstę. Istotnie w kraju, mającym do przewożenia głównie materyały surowe i na ogromnych przestrzeniach, drogi żelazne powinny być budowane tanio, inaczej transport na nich zawsze drogi będzie i do wywożenia surowych płodów nie zachęci.

Ostatnia poczta.

(Telegram „Czasu".)

Wiedeń, 25. kwietnia (prywatny). Podróż hr. Potockiego do Czech nastąpi prawdopodobnie w połowie maja. Przygotowawcze narady z przywódzcami czeskimi odbywały się już w tym tygodniu. Skoro porozumienie przyjdzie do skutku, sejmy czeski i morawski prawdopodobnie rozwiązane zostaną, poczem nastąpi rozwiązanie Izby deputowanych i zwołanie nowo wybranych Izb, przedewszystkiem w celu uskutecznienia wyborów do delegacyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. kwietnia.

Hotel George: PP. Hr. Prus Jabłonowski J., z Pacykowa. — Hr. Starzeński J., z Słowity. — Brykczyński S., z Rosyi.

Hotel europejski: Czerkawski F., z Metyniowa. — Papara B., z Batiatych.

Hotel angielski: Bobrowiecki M., z Jaworza. — Hubicki K., z Ożydowa — Mrozowicki W., z Stanisławowa. — Orłowski O., z Połowca. — Obertyński K., z Stronibab. — Pomazański K., z Wiednia — Rittermann A., z Siedlisk w Królestwie.

Hotel krakowski: Wysocki F., z Hrehorowa.

Hotel pod tygrysem: Kwiciński I., z Sokala.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. kwietnia

PP.: Hr. Dembiński A., do Nienadowa. — Hr. Komorowski W., do Dziewiętnik. — Br. Hagen E., do Wielkich Ócz. — Rosenberg H., adw., do Tarnowa. — Óśmiałowski S., do Janczyna. — Tyszkowski L., do Seredyńca. — Zakrzewski H., na ros. Podole.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. kwietnia 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 04	+ 6.5	88	PdW bsł.	8
2. god. po poł.	327 07	+ 9.3	95	PnZ. „	9
9. god. wiecz.	327 31	+ 5 9	88	Z. „	3

Grzmoty, gradu i deszczu 3 14.'''

TEATR.

Dziś (przed. niem.) „**Von Stufe zu Stufe**", utwor ludowy ze śpiewkami i tańcami w 5. obrazach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 25. kwietnia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	234	25	236	—
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	207	—	208	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	103	25	104	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	84	20	84	60
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	25	76	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	90	40	90	75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	75	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	35	74	80
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	80	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	80	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	9	89
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	14
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	89	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	48½	1	49½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	81	1	82
Srebro	—	—	—	—	121	—	122	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 22. kwietnia 1870

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	69 95	70.05
do kwietnia do października po 5%	69.70	69 80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	—.—	—.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	—.—	—.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.—	91.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	96 52	96.40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	105 75	106 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	119 15	119.35
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	94.25	94.75
Bukowiny		
Galicyi	74.25	74.75
Niższej Austryi	74.—	74.50
Siedmiogrodu	97.—	97.50
Węgier	75.25	76.—
	78.65	79.15
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	300 —	301.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	253.50	254.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	862.—	865.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	713.—	715.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	582.—	584.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	192.—	192.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2210	2215
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	236.—	236.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	206.—	207 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	393.—	395.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	201 20	201 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.50	107.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.50	77.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.50	91.—
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.40	93.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.00	90.30
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	102.75	103 —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	97.50	97.75

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	158.75	159.25
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.—	99 50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	40 —	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30 50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	28 —	29 —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	127.—	129.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	103.35	103.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102 65	102.85
Hamburg za 100 M. B.	91.—	91 10
Londyn za 10 ft. szt.	123.50	123.65
Paryż za 100 fr.	49.—	49.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.85½	5.86½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.84½	9.85½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.35	120.65

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. kwietnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	65
„ „ w srebrze	69	80
Losy z 1860. roku	96	60
Akcye banku wiedeńskiego	713	—
„ „ kredytowego	252	80
Londyn 10 funtów szterlingów	123	55
Srebro	120	50
„ towarem		
Dukat pojedynczy	5	86

DZIENNIK URZĘDOWY.

(907) **Edykt.** (3)

L. 12712. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że pp. Józef i Marya Rogowscy, tudzież małoletnia Michalina Grocholska w zastępstwie opiekuna p. Józefa Rogowskiego przeciw Janowi Grocholskiemu i Antoniemu Grocholskiemu o własność ¼, 1/16, ¼, 1/16 części realności pod l. 53¾ we Lwowie 13go marca 1870 do l. 12712 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego dzień sądowy do ustnej rozprawy na 10. maja 1870 o godz. 10. przed południem ustanowiono.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Jana Grocholskiego i Antoniego Grocholskiego jest nieznanem, a zatem c. k. sąd krajowy dla zastępywania tychże i na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Sokala kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi obowiązującej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, aby w należytym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 19. marca 1870.

(895) **Edykt.** (3)

L. 3110. Tarnopolski c. k. sąd obwod. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wincentego Puzynę, a względnie jego niewiadomych z miejsca pobytu i życia spadkobierców lub prawonabywców, że małżonkowie Wincenty i Marya Hermakowicze przeciw nim prośbę tabularną de praes. 19. marca 1870 l. 3110 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod Nr. k. 679 w Tarnopolu, zaprenotowanego na rzecz Wincentego Puzyny prawa podbudowania pomieszkania i budynków gospodarczych na powyższym gruncie pod warunkiem zaintabulowania wartości szacunkowej tychże budynków na korzyść tegoż małoletnich dzieci i Emilii Puzynowej wnieśli, w skutek czego uchwałą z dnia dzisiejszego l. 3110 nieobecnemu Wincentemu Puzynie, a względnie jego sukcesorom lub prawonabywcom na ręce równocześnie dla nich ustanowionego kuratora ad actum p. adwokata Dra. Sternklara z substytucyą p. adwokata Dra. Mantla polecono, by do 3 dni wykazali, że prenotacya powyższego prawa usprawiedliwioną jest, lub też termin do tego jeszcze wisi, gdyż inaczej prenotacya na ponowne żądanie małżonków Hermakowiczów z ich połowy rzeczonej realności wykreśloną zostanie.

Tarnopol, dnia 28. marca 1870.

1

(969) Obwieszczenie. (2)

Nr. 5420. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Olimpia hr. Bobrowska przeciw pp. Teresie Daniłowiczowej, Alaksandrze z Marynowskich Mitschka, Julii Fox, Tekli Niemyskiej, Aleksandrowi Marynowskiemu, Paulinie Garlickiej, Julianowi, Nikodemowi, Bronisławowi, Zofii i Mieczysławowi Marynowskim, z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie śmierci ich niewiadomym spadkobiercom o extabulacyę zastrzeżonego dla Teresy z Kwiatkowskich Marynowskiej prawa dożywotniego użytku połowy dóbr Zdarzec po Walentym Marynowskim pozostałej, ze stanu czynnego tej połowy dóbr Zdarzec z przyległościami pod dniem 5. kwietnia 1870 do l. 5420 do tutejszego sądu pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, w skutek czego termin na dzień 27go maja 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt współzapozwanych, mianowicie pp. Julii Fox, Tekli Niemyskiej, Aleksandra Marynowskiego, Pauliny Garlickiej, Juliana, Nikodema, Bronisława, Zofii i Mieczysława Marynowskich, a w razie śmierci ich niewiadomych spadkobierców nie jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tychże współzapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Nowakowskiego na kuratora z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się wymienionym współzapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. kwietnia 1870.

(962) E d y k t. (2)

Nr. 1313. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Filipa Henk, z życia i pobytu niewiadomego, a w razie jego śmierci spadkobierców tegoż, że przeciw niemu dnia 19. marca 1870 L. 1313 Julia Czyszczanowa wytoczyła pozew o extabulacyę prawa do czteroletniej dzierżawy folwarku Nr. 432 w Nowym Sączu położonego, w załatwieniu którego wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 6. lipca 1870.

Gdy miejsce pobytu zapozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż ustanowił p. adwokata Dr. Jarosza z substytucyą p. adwokata Dr. Zielińskiego kuratorem nieobecnego.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 4. kwietnia 1870.

(961) E d y k t. (2)

Nr. 3109. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomą Ewę Grudzińską, że przeciw niej p. Julia Głowińska prośbę tabularną de praes. 19go marca 1870 l. 3109 wniosła, w skutek której uchwałą z dnia dzisiejszego l. 3109 tutejszemu urzędowi ksiąg gruntowych polecono, ażeby ze stanu biernego realności pod L. 699 w Tarnopolu położonej, Julii Głowińskiej własnej, adnotacyę odnośnej uchwały sądowej z dnia 23go kwietnia 1836 l. 620, mocą której żądaniu Ewy Grudzińskiej o zaintabulowanie komplanacyi z Grzegorzem Czajkowskim zawartej, odmówiono Dom 2 pag. 471 n. 10 on. wykreślił, i że jej zarazem w tej sprawie p. adwokat Dr. Sternklar na kuratora ad actum się ustanawia.

Tarnopol, dnia 28. marca 1870.

(972) Obwieszczenie. (2)

Nr. 12069. W celu wypuszczenia budowli konserwacyjnych, wykonać się mających w roku 1870 na gościńcu rządowym Złoczowsko - Zaleszczyckim w Tarnopolskim okręgu budowniczym w antepryzę odbędzie się w c. k. starostwie w Tarnopolu dnia 16. maja 1870 o godzinie 12tej w południe licytacya za pomocą ofert.

Cena fiskalna robót do wykonania przeznaczonych wynosi 3993 złr. $46\frac{1}{2}$ kr. w. a.

Odnoszące się do tych budowli warunki licytacyjne można przeglądać w godzinach urzędowych w wymienionem starostwie.

Osoby życzące sobie objąć to przedsiębiorstwo zechcą przed przeznaczonym do przeprowadzenia licytacyi terminem wnieść pisemne oferty, zaopatrzone w 5% wadyum, do c. k. starostwa w Tarnopolu.

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie znajdą uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. kwietnia 1870.

(960) E d y k t. (2)

Nr. 2033. Ces. król. sąd obwodowy dla spraw handlowych i wekslowych w Samborze wzywa niniejszem każdego, ktoby weksel z daty Bolechów 28go września 1869 na sumę 51 złr. w. a. opiewający, w jednym roku od dnia wystawienia płatny, wystawiony przez Abrahama Grünschlag a akceptowany przez Józefa Jormann posiadał, aby takowy w 45 dniach właścicielowi zwrócił, gdyż po upływie tego czasu weksel wspomniony za amortyzowany uznanym będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 15. marca 1870.

(963) E d y k t. (2)

Nr. 1312. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszym edyktem p. Sobestyana Weinbrennera, z życia i pobytu niewiadomego, a w razie jego śmierci spadkobierców tegoż, że przeciw niemu dnia 19go marca 1870 do l. 1312 Julia z Szafrańskich Czyszczanowa wytoczyła pozew o extabulacyę kaucyi 2000 złr. m. k. ze stanu biernego realności Nr. 432 w Nowym Sczu położonej, w załatwieniu którego wyznaczony został termin do ustnej rozprawy na dzień 6go lipca 1870 o godzinie 9tej zrana.

Gdy miejsce pobytu zapozwanego jest niewiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż ustanowił p. adwokata Dr. Jarosza z substytucyą p. adwokata Dr. Zielińskiego kuratorem nieobecnego.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżoznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 4. kwietnia 1870.

(971) Obwieszczenie. (2)

L. 6565. Od 1go maja 1870 począwszy będą kursować na przestrzeni Stryj - Munkacz zamiast tygodniowo dwurazowej poczty wozowej (Mallewagen) i tygodniowo pięciorazowej ordynarki (Reitpost) tygodniowo cztery razy poczta osobowa i tygodniowo trzy razy ordynarka (Reitpost) w następującym porządku:

I. Poczta osobowa Stryj - Munkacz.

Ze Stryja:	w Niedzielę, „ Wtorek, „ Czwartek, „ Sobotę	o godz. 4. rano.
Do Skolego:	dto.	o godz. 8. m. 35. rano.
Do Klimca:	dto.	„ 2. „ 55. po południu
Do Munkacza	w Poniedziałek, „ Środę, „ Piątek, „ Niedzielę	o g. 1. m. 25. po południu.
Z Munkacza:	w Poniedziałek, „ Wtorek, „ Czwartek, „ Sobotę	o godz. 4. m. 20. w wieczór.
Do Klimca:	we Wtorek, „ Środę, „ Piątek, „ Sobotę	o godz. 2. m. 25. rano.
Do Skolego	dto.	o godz. 8. m. 45. rano.
Do Stryja	dto.	„ 1. „ 30. po poł.

(Odchodzi z Munkacza w godzinę po przybyciu poczty wozowej z M. Segetu i czeka na nią do godziny 8. w wieczór.

II. Ordynarka (Reitpost) Stryj-Munkach.

Ze Stryja:	w Poniedziałek, „ Środę, „ Piątek	o godz. 4 m. - rano.
Do Skolego	„	o godz. 8. m. 35. rano.
Do Klimca	„	„ 2. „ 50 po południu.
Do Munkacza:	we Wtorek, „ Czwartek, „ Sobotę	o g. 1. m. 15. rano.
Z Munkacza:	w Niedzielę, „ Środę, „ Piątek	o godz. 4. m. 20. w wieczór.
Do Klimca:	w Poniedziałek, „ Wtorek, „ Sobotę	o g. 2. m. 30. rano.
Do Skolego	dto.	o g. 8. m. 30. rano.
Do Stryja	dto.	„ 1. „ 20. po poł.

Do poczty osobowej będą tak zwane separatki o czterech siedzeniach używane, i temiż trzej podróżujący, korespondencye, czasopisma, przesyłki pieniężne i pakunki, ostatnie jednakże z uwzględnieniem miejsca do wagi 40 funtów pojedyńczych pakunków przewożone.

Zresztą istniejące normy co do poczt wozowych, obowiązują i poczty osobowe.

Dotychczasowa poczta wozowa odejdzie ostatni raz 30. kwietnia ze Stryja, a 1. maja z Munkacza, poczta osobowa zaś pierwszy raz 3. maja ze Stryja a 5. maja z Munkacza.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 20. kwietnia 1870.

Kundmachung.

Nr. 6565. Vom 1. Mai 1870 angefangen, werden die wöchentlich zweimalige Mallepost und die wöchentlich fünfmalige Reitpost Stryj - Munkacz in eine wöchentlich viermalige Personenfahrt und wöchentlich dreimalige Reitpost umgewandelt, und werden diese Posten in nachstehender Ordnung verkehren.

I. Personenpost Stryj - Munkacz.

Von Stryj	Sontag, Dienstag, Donnerstag, Samstag	um 4 Uhr — M. Früh.
In Skole	dto.	um 8 Uhr 35 M. Früh.
In Klimiec	dto.	„ 2 „ 55 „ Nachmitt.
In Munkacz	Montag, Mittwoch, Freitag, Sontag	um 1 Uhr 25 M. Nachts.
Von Munkacz	Montag, Dienstag, Donnerstag, Samstag	um 4 Uhr 20 M. Abends.
In Klimec	Dienstag, Mittwoch, Freitag, Sonntag	um 2 Uhr 25 M. Früh.
In Skole	dto.	um 8 Uhr 45 M. Früh.
In Stryj	dto.	um 1 Uhr 30 M. Nachmit.

(Geht ab in Munkacz 1 Stunde nach dem Eintreffen der Mallepost aus M Segeth und hat auf dieselbe bis 8 Uhr Abends zu warten.

II. Reitpost Stryj - Munkacz.

Von Stryj	Montag, Mittwoch, Freitag	um 4 Uhr — M. Früh.
In Skole	dto.	um 8 Uhr 35 M. Früh.
In Klimiec	dto.	um 2 Uhr 50 M. Nachmit.
In Munkacz	Dienstag, Donnerstag, Samstag	um 1 Uhr 15 M. Früh.
Von Munkacz	Sontag, Mitwoch, Freitag	um 4 Uhr 20 M. Abends.
In Klimiec	Montag, Dienstag, Samstag	um 2 Uhr 30 M. Früh
In Skole	dto.	um 8 Uhr 30 M. Früh.
In Stryj	dto.	um 1 Uhr 20 M. Nachm.

Zu den Personenfahrten werden viersitzige Separatwägen verwendet, und mit denselben drei Reisenden, Correspondenzen, Zeitungen, Geldsendungen und Frachtstücke, letztere nach Zulässigkeit den Paketräume bis zu den Einzelngewichte von 40 Pfund befördert.

Uebrigens gelten für die Personenfahrten die für Malleposten festgesetzten Normen.

Die bisherige Mallepost geht zum letzten Male am 30. April von Stryj und am 1. Mai von Munkacz, die Personenpost zum ersten Male am 3. Mai von Stryj und am 5. Mai von Munkacz ab.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 20. April 1870.

(957) K o n k u r s. (3)

Nr. 345 - Pr. **Celem prowizorycznego obsadzenia posady rewidenta przy miejskiej izbie obrachunkowej z płacą roczną 1050 złr. i rangą IX. klasy dyet rozpisuje się konkurs z terminem do 10. maja b. r.**

Ubiegający się o tę posadę zechcą w czasie oznaczonym swe podania na ręce Prezydyum Magistratu swe do Rady miejskiej wystosowane i w potrzebne dowody opatrzone podania, i wykazać się z przepisanej kwalifikacyi pod względem rachunkowym i kasowym, z odbytej dotąd praktyki i dokładnej znajomości języków krajowych.

Od Prezydyum Magistratu król. stoł. miasta.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1870 r.

(954) E d y k t. (3)

Nr. 1723. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z miejsca pobytu p. Romualda Tergonde, że w sprawie p. Władysławy z Białeckich Tergonde przeciw niemu o rozłączenie od stołu i łoża do przeprowadzenia tej sprawy separacyjnej termin na dzień 17go maja 1870 na 10tą godzinę przed południem wyznaczono, i p. Romualdowi Tergonde p. adwokata Skałkowskiego jako kuratora dodano, a jako zastępcę p. adwokata Regera.

Wzywa się więc p. Romualda Tergonde, żeby kuratorowi środki obrony i informacyę udzielił, lub też sobie innego zastępcę obrał i o tem sądowi wymienił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisać zechce.

Przemyśl, dnia 30. marca 1870.

(903) E d y k t. (3)

L. 2353. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Owadie Finklera, że c. k. sąd krajowy wyższy pozwolił uchwałą z dnia 25. listopada 1868 do liczby 30257 prenotacyę sumę 200 zł. w. a. w stanie biernym należącej do niego połowy realności pod Nr. $659\frac{2}{4}$ na rzecz Racheli Landau.

Gdy miejsce pobytu Owadie Finklera nie jest wiadomem, ustanawia mu się kuratora w osobie pana adwokata Pomianowskiego, na jego koszt i niebezpieczeństwo, i temuż się powyższą uchwałę doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. stycznia 1870.

(968) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 5214. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p Herman Merz, kupiec w Tarnowie, i Moses Leib Merz, dobrowolny zastępca pierwszego, przeciw p. Józefowi Jaworskiemu i Zofii Jaworskiej niewiadomym z życia i miejsca pobytu, a w razie ich śmierci przeciw również niewiadomym spadkobiercom tychże, dalej przeciw Mojżeszowi i Rayzce małż. Granom, właścicielom dóbr Falkowy górnej, w powiecie Grybowskim, o zapłacenie sumy 665 złr. w. a. i uznanie prenotacyi tejże sumy w stanie biernym części dóbr Bukowice, Falkowa górna i dolna Dom. 274, pag. 41. n. 48 on. uskutecznionej za usprawiedliwioną skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 27go maja 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych pp. Józefa Jaworskiego i Zofii Jaworskiej, a w razie ich śmierci tychże sukcesorów jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dr. Kaczkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Kapiszewskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 7. kwietnia 1870.

(967) **E d y k t.** (1)

Nr. 4020. Tarnopolski c. k. sąd obwodowy uwiadamia nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego p. Antoniego Cikowskiego, że się mu w sporze Markusa Freudmana przeciw niemu o 1008 złr. w. a. z p. n. p. adwokata Dr. Frühlinga z zastępstwem p. adwokata Dr. Sternklara na kuratora ad actum z 17. listopada 1869 L 13177 celem dalszego zastępywania go w tej sprawie doręcza.

Tarnopol, dnia 13. kwietnia 1870.

(966) **E d i c t.** (1)

Nro. 48453. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen Obligationen, als:

1. Ostgalizische 4% Naturallieferungsobligation Nr. 4227 dto. 15. März 1794, lautend auf „Odrzechow Geistlichkeit im Sanoker Kreise“ über 21 fl W. W.

2. Ostgalizische 4% Naturallieferungsobligation Nr. 194 dto. 13. November 1799, lautend auf „Czaszyn mit Brzezowice Geistlichkeit im Sanoker Kreise“ über 6 fl. 9 kr. W. W.

3. Ostgalizische 4% Naturallieferungsobligation Nr. 493 dto. 19. November 1799, lautend auf „Czestez Geistlichkeit im Sanoker Kreise“ über 8 fl. 36 kr. W. W., endlich

4. ostgalizische 4% Naturallieferungsobigation Nr. 679 dto. 30. October 1799, lautend auf „Mrzygłód mit Dębna und Łodzyna Geistlichkeit im Sanoker Kreise“ über 17 fl. 15 kr. W. W. aufgefordert, solche dem Gerichte binnem 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen vorzulegen, da sonst dieselben nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist werden amortisirt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, 31. December 1869.

(976) **E d y k t.** (1)

Nr. 801. Ces. król. sąd powiatowy w Zaleszczykach czyni wiadomo, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 3go lutego 1870 L. 1209 celem ściągnięcia wywalczonej przez Juliusza Greinera sumy 400 złr. w. a. razem z 6% od dnia 13. czerwca 1866, tudzież kosztów sporu w kwotach 22 złr. 70 kr, 4 złr. 12 kr. i kosztów egzekucyi w kwocie 24 złr. 10 kr. w. a. przymusowa licytacya realności pod Nr. 71 w Zaleszczykach położonej, do dłużnika Josla Leiby Krämera należącej w trzech terminach: na dniu 31. maja 1870, 28. czerwca 1870 i 20. lipca 1870, każdą razą o 9tej godzinie przed południem w tutejszym c. k. sądzie odbędzie się z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową, przy trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej, jednakże tylko za taką cenę sprzedaną będzie, która wszystkie długi na realności hipotekowane pokryje.

Gdyby jednak i taka cena nie była uzyskana, natenczas celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 21go lipca 1870, po którym zawarty termin do licytacyi wyznaczony zostanie, przy którym ta realność i poniżej ceny szacunkowej się sprzeda.

Cena wywoławcza jest 912 złr. w. a.

Bliższe warunki licytacyjne w sądowej registraturze przejrzeć można.

O czem się obie strony i wierzycieli hipotecznych, i to tych, którzyby poźniej do tabuli weszli, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Zakrzewskiego zawiadamia.

Zaleszczyki, dnia 10. marca 1870.

(975) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 883. Ces. król. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do wiadomości, iż w moc uchwały c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego został Antoni Augustyn, gospodarz z Lubczy, marnotrawcą uznany i pod kuratelę wzięty, i że temuż pod dniem 2. kwietnia 1870 L. 883 został kurator w osobie Walentego Strzępka, gospodarza z Lubczy, nadanym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Tuchów, dnia 2. kwietnia 1870.

(974) **E d y k t.** (1)

Nr. 4826. Ces. król. sąd powiatowy w Mikołajowie jako władza spadek po zmarłym 25. kwietnia 1844 bez ostatniej woli rozporządzenia w Drohowyżu Tymku Boreckim pertraktująca wzywa niewiadomych z miejsca pobytu Maryannę zamężną Streit i Zofię Borecką jako córki zmarłego, by w przeciągu 1 roku do przyjęcia spadku się zgłosiły, inaczej spadek tym, którzy się oświadczą, w miarę ich praw przyznanym będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Mikołajów, 31. stycznia 1870.

(982) **K o n k u r s.** (1)

Nr. 650-Pr. Przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada radcy sądu krajowego z roczną płacą 1800 złr. i z prawem posunięcia się na wyższą płacę.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swe podania dotyczącemi świadectwami poparte w drodze prawem przepisanej do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie najdalej w przeciągu 14 dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w gazecie wiedeńskiej

Kraków, dnia 20. kwietnia 1870.

(973) **E d y k t.** (1)

Nr. 2852. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszem Teklę Popowiczowę, córkę Mateusza i Maryi małż. Dzus a żonę Michała Popowicza, rolnika z Łomny, która poślubiwszy go w r. 1838 w krótkim czasie po zawarciu związku małżeńskiego męża i wieś Łomnę opuściła, i udawszy się w niewiadome strony, od tego czasu nie powróciła, ani o sobie znać nie dała, aby w przeciągu jednego roku o życiu swem sąd lub ustanowionego dla niej kuratora adwokata tutejszego p. Dr. Kohna zawiadomiła, gdyż po bezskutecznym upływie powyższego czasokresu na ponowne żądanie Michała Popowicza, domagającego się jej uznania za zmarłą, a to w celu umożliwienia sobie zawarcia powtórnego małżeństwa, sąd przystąpiłby do stanowczego rozpoznania pomienionego żądania.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 30 marca 1870.

(984) **E d y k t.** (1)

Nr. 2018. Ces. król. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza edyktem niniejszym, że licytacya egzekucyjna dóbr Świstelniki górne, powiatu Rohatyńskiego, uchwałą z dnia 30go grudnia 1869 L. 9988 na rzecz galicyjskiego Towarzystwa kredytowego celem zaspokojenia wierzytelności 5239 złr. 60½ kr. i 10087 złr. 74 kr. a. w. z p. n. w terminach 6go maja, 27. maja i 17. czerwca 1870 rozpisana, także na zaspokojenie wierzytelności galic. kasy oszczędności w ilości 3556 złr. 29 kr. a. w. z odsetkami 5% od dnia 10go marca 1865 bieżącemi, kosztami sporu w ilości 12 złr. 84 kr. a. w., tudzież kosztami egzekucyjnemi w ilości 12 złr. 52 kr. i 19 złr. 66 kr. a. w. już przyznanemi, jako też teraz w ilości 9 złr. 87 kr. a. w. przysądzonemi się rozciąga i w terminach powyższych przedsięwziętą zostanie.

Złoczów, dnia 6. kwietnia 1870.

(952) **E d y k t.** (2)

L. 6471. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Józefa Roczmańskiego, że przeciw niemu Jan i Maryanna z Roczmańskich małż. Cetkowscy o uznanie własności ¼ części z połowy realności spadkowej Nr. 41 Dz. V. (67 Gm. VII.) pod Nr. 12 haer. prenotowanej i zamienienie prenotacyi poprzedniej na rzecz Jana i Maryanny Cetkowskich, następnie na rzecz dłużnika i Urszuli Węgłowskich na intabulacyę pod dniem 31. marca 1870 r. do l. 6471 wnieśli pozew, w załatwieniu tegoż pozwu termin do postępowania ustnego na dzień 18. maja 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został.

Gdy pozwany z miejsca pobytu, tudzież z życia nie jest wiadomy, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanego, na koszt i niebezpieczeństwo tegoż tutejszego p. adwokata Dra. Rozenblatta kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał, i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Kraków, dnia 4. kwietnia 1870.

(928) **Ogłoszenie licytacyi.** (3)

Nr. 305. Ces. król. zarząd gospodarczy w Dobromilu podaje do powszechnej wiadomości, że sprzedaż drzewa na pniu w lasach do dóbr rządowych Dobromilskich należących z tegorocznych zrębów przez publiczną licytacyę w następujących terminach się odbędzie. a mianowicie:

27. kwietnia 1870

a) z Michowskiego rewiru;

28. kwietnia 1870

b) z Leszczyńskiego rewiru;

29. kwietnia 1870

c) z Paportniańskiego rewiru dla wszystkich trzech rewirów w kancelaryi zarządu w Dobromilu i następnie:

4. maja 1870

d) z rewiru Bandrowskiego na miejscu w Bandrowie.

Na sprzedaż są przeznaczone:

a) w rewirze Michowskim w 8miu zrębach około 1481 jodeł i smerek od 4 do 24″ gr., 302 sosen od 12 do 22″ cali gr., 150 jaworów od 12 do 14″ gr. — Wadyum wynosi 350 złr.;

b) w rewirze Leszczyńskim w dwóch zrębach około 654 jodeł i smerek od 4 do 12″ gr., 784 sosen od 10 do 26″ gr. — Wadyum wynosi 270 złr.;

c) w rewirze Paportniańskim w jednym zrębie 98 jodeł od 6 do 14″ grubości. Wadyum 5 złr.

W tych trzech rewirach w jednym lub więcej zrębach znajdujące się skarbowi niepotrzebne drzewo na pniu wystawia się na sprzedaż podług cen taryfowych licytować się będzie z naddatkiem procentu.

Drzewo na pniu sprzedaje się z wierzchołkami i gałęziami. Kupcom odda się takowe przez policzenie i pomierzenie, poczem zapłata cen taryfowych z naddatkiem osiągniętem procentu pobrana będzie.

W rewirze Bandrowskim zaś wszystko drzewo jako na pniu w dwóch zrębach znajduje się, a które podług oszacowania 2729 sztuk jodeł i smerek od 4 do 24″ gr., budulcu 1708 jodeł i smerek od 4 do 24″ gr., drzewa opałowego i 1407 kup kory garbarskiej obejmuje, ryczałtowo bez poręczenia za więcej lub mniej najwięcej dającemu sprzedane będzie.

Wartość szacunkowa tego drzewa i kory wynosi 3356 złr. 62 kr. w. a. i stanowi cenę wywoławczą. — Wadyum zaś 340 złr.

Przyjmowane będą także pisemne oświadczenia (oferty). Takowe muszą jednak zawierać 10% wadyum, mają być zapieczętowane, i dniem przed licytacyą ustną u naczelnika zarządu gospodarczego w Dobromilu złożone.

O bliższych warunkach licytacyi można każdego czasu w c. k. zarządzie gospodarczym w Dobromilu dowiedzieć się.

Od c. k. zarządu gospodarczego.

Dobromil, dnia 10. kwietnia 1870.

(922) **E d y k t.** (3)

L. 11748 ex 1869. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu niniejszem wiadomo czyni, że, gdy w sprawie egzekucyjnej Wolfa Roth przeciw Hittel Roth o zniesienie wspólnej własności realności pod l. k. 193 w Przemyślu drugi termin licytacyjny tej realności przez pomyłkę na 25. kwietnia 1870 (święto ruskie) uchwałą z dnia 5go stycznia 1870 l. 1748 wyznaczono, a zatem prostując tę pomyłkę — drugi termin licytacyjny w tej sprawie 2go maja 1870 się odbędzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 7. kwietnia 1870.

(983) **E d y k t.** (1)

Nr. 5951. Ces. król sąd krajowy w Krakowie wiadomo czyni, że ogłoszenia art. 13. ust. handlowej przepisane w ciągu roku 1870 w dodatku urzędowym „Gazety Lwowskiej“ umieszczone będą.

Kraków, 19. kwietnia 1870.

Erkenntnisse.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 29. März d. J. Zl. 1336, M. J., der in Udine tip. Zavagna unter der Redaction des Pietro de Carina erscheinenden periodischen Druckschrift „Il confine Orientale d'Italia“ wegen ihrer entschieden hochverrätherischen Tendenz, auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für den Umfang der im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 29. März 1870 Zahl 2127/prs., die Weiterverbreitung der in Udine bei Zavagna gedruckten, von Pietro de Carina herausgegebenen ersten zwei Hefte (Probenummer) der Zeitschrift „Il confine Orientale d' Italia“ wegen des durch ihren Inhalt begründeten Thatbestandes des im §. 58 lit. c. St. G. textirten, nach §. 59 lit. c. St. G. strafbaren Verbrechens des Hochverrathes verboten und zugleich die Vernichtung der sequestrirten Exemplare ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 26. März d. J. Zl. 7982 die Weiterverbreitung der Nr. 80 der Zeitschrift „Pokrok“ vom 22. März d. J. wegen des den Thatbestand des Verbrechens nach §. 65 a. St. G. begründeten Inhalts verboten. (862)

(919) **Edykt.** (3)

L. 2285. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Olesku daje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że za poprzedniem zezwoleniem c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 28. października 1868 do l. 8869 Józef Gajewski, rodem z Sądowej Wiszni zamieszkały w Podhorcach za marnotrawcę uznany i temuż kuratorem sądowym Anton Müller gospodarz z Podhorzec nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Olesko, dnia 8. kwietnia 1870.

(939) **Edykt.** (3)

Nr. 2903. Ces. król. sąd powiatowy w Żmigrodzie wzywa nieobecną, z życia i miejsca pobyt niewiadomą Maryannę Telep z Pielgrzymki, aby się w przeciągu roku do sądu zgłosiła i oświadczenie do przyjęcia spadku po jej ojcu Janie Telep złożyła, inaczej spadek z deklarowanymi spadkobiercami i kuratorem Hrycem Fecina dla niej ustanowionym przeprowadzony zostanie.

Żmigród, 18. lutego 1870.

(925) **Edykt.** (3)

Nr. 799. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek uchwały tutejszo-sądowej z dnia 24go marca 1870 L. 799 w sprawie egzekucyjnej p. adwokata Dra. Ludwika Pietrzyckiego przeciw Klementynie Sykutowskiej względem zapłacenia 1300 złr. w. a. z p. n. rozpisuje się publiczną przymusową sprzedaż połowy realności pod Nr. k. 22 w Tarnowie na Strusinie położonej, do Klementyny Sykutowskiej należącej, w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 23. maja i 20. czerwca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, na których rzeczona realność pod następującemi warunkami sprzedaną będzie:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wypośrodkowana wartość szacunkowa połowy realności Nr. 22 w Tarnowie na Strusinie położonej, sprzedać się mającej w ilości 3451 złr. 80 kr. w. a.

2. Połowa realności Nr. 22 w Tarnowie na Strusinie na powyższych dwóch terminach tylko powyżej, a przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną będzie.

3. Każden chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10% ceny wywołania, czyli kwotę 350 złr. jako wadyum przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, a to albo w gotówce, albo w papierach pożyczki państwa z bieżącemi kuponami, lub w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego z talonami według kursu gazety urzędowej z dnia licytacyi obliczyć się mających, lub też wreszcie w książeczkach wkładkowych Tarnowskiej kasy oszczędności, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczone, a reszcie licytantom po skończonej licytacyi zwróconem będzie.

4. W razie, jeżeli połowa powyższej realności w drugim terminie sprzedaną nie zostanie, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 21. czerwca 1870 o godzinie 3ciej po południu, na który strony interesowane wezwane zostają.

Resztę warunków licytacyi, ekstrakt tabularny i akt szacunkowy pomienionej realności można w registraturze tutejszego ces. król. sądu obwodowego przejrzeć.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 24. marca 1870.

(942) **Edykt.** (3)

L. 833. C. k. sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, iż na zaspokojenie przez p. Justynę Sroczyńską wywalczonej sumy 1000 zł. w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami od 1go listopada 1869 płynącemi zwłoki 6proc. od 9go września 1865 bieżącemi, kosztami sporu w kwocie 21 zł. 26 kr. a. w., kosztami egzekucyi 6 zł. 16 kr. w. a. i 10 zł. 44 kr. w. a. już przyznanemi i terazniejszemi kosztami w zmiejszonej kwocie 20 zł. 60 kr. w. a. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Narolu mieście pod Nr. kons. 129 - 178 położonej, dłużnika Jojny Sauerbrun własnej, książka własności Tom. I. pag. 115. n. 2. własn. ciało tabularne stanowiącej, w trzech terminach, dnia 18. maja 1870, dnia 20. czerwca 1870 i dnia 18. lipca 1870, każdą razą o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie powiatowym przy pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej sumy szacunkowej w trzecim terminie zaś i niżej sumy szacunkowej najwięcej ofiarującemu.

Wywołaną będzie cena aktem przymusowego ocenienia objętą w kwocie 2000 zł. w. a.

Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest złożyć na ręce komisyi licytacyą kierującej 5proc. ceny szacunkowej w kwocie 100 zł. w. a. bądź w gotowiźnie, bądź w książkach kasy oszczędności galicyjskiej lub w papierach publicznych wedle kursu ostatnią Gazetą lwowską wykazanego.

Wadyum złożone nabywcy w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwrócone będzie.

W celu zasięgnienia informacyi, należących od tej realności podatkach, jej obecnym stanie i długach na niej ciężących, odsyłają się interesenci do c. k. urzędu podatkowego w Cieszanowie, tutejszo-sądowej registratury i urzędu hypotecznego.

Resztę warunków licytacyi w registraturze tutejszego sądu przejrzeć można.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się obydwie strony i wierzycieli hipotecznych, nieobjętą masę Mayera Grünberg, tudzież tych, którzyby po dniu 14. lutego 1870 r. do hipoteki realności l. 129-178 w Narolu położonej, weszli, lub którymby ta uchwała licytacyę rozpisująca dla jakiejkolwiekbądź przeszkody doręczoną nie została, do rąk kuratora c. k. notaryusza pana Jana Dębickiego w Lubaczowie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Cieszanów, dnia 1. kwietnia 1870.

(955) **Edykt.** (3)

L. 7409. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi ogłasza, że na zaspokojenie należącej się panu Karolowi Berngt u Ryfki Brenner resztującej sumy 702 zł. 75 c. w. a. z odsetkami i wszystkiemi dotąd przyznanemi kosztami, odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 30. maja 1870 i dnia 23. czerwca 1870, każdym razem o godzinie 10. rano przymusowa licytacya ut dom. 8. pag. 157. u. haer. Ryfki Brenner własnej w protokole do l. 3090 ex 1869 na 374 zł. 70 cent. w. a. oszacowanej połowy realności pod l. $53^5/_6$ w Żółkwi położonej.

Gdyby ta realność na obydwóch terminach przynajmniej za cenę szacunkową sprzedaną być niemogła, natenczas wzywa się wszystkich hypotekowanych wierzycieli do ułożenia ułatwiających warunków licytacyi na dzień 14go lipca 1870 godzinę 9tą rano z tą uwagą, że nieobecni za przystępujących do większości głosów obecnych uważani będą.

Wadyum składane być ma w kwocie 50 zł. w gotówce lub w papierach publicznych podług kursu.

Resztę warunków licytacyi, akt szacunkowy i wyciąg z księgi gruntowej mogą być przejrzane w sądzie.

O tem zawiadamia się obie strony i wierzycieli hipotekowanych do rąk własnych, zaś wszystkich, którymby ta uchwała w czas przed terminem doręczoną być nie mogła, lub którzyby później do tabuli weszli, na ręce p. Dra. Maurycego Lipinera ustanowionego, z tą uwagą, że wolno im wybrać sobie innego zastępcę i oznajmić to sądowi.

Żółkiew, dnia 30. stycznia 1870.

(964) **Edykt.** (3)

L. 28125. C. k. sąd powiatowy miejsk. deleg. Sekc. I we Lwowie zawiadamia p. Józefa Kohn z miejsca pobytu niewiadomego, że mu w sprawie egzekucyjnej galic. c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wysokiego skarbu względem ściągnięcia kary pieniężnej 1470 zł. w. a. z przyn. kuratora w osobie p. adwokata Dra. Rechen z zastępstwem p. adwokata p. Dra. Popiela ustanowiono, i temuż równocześnie rezolucyę z dnia 31. grudnia 1868 do liczby 27521 doręczono.

Lwów, dnia 31. marca 1870.

(953) **Edykt.** (3)

L. 2535. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadomia niniejszym edyktem p. Karola bar. Kienmajera, Józefę z Kienmajerów Cointrelle, Eugeniusza Strzeleckiego, Michała hr. Bethlem, Henryka bar. Kienmajer, Zofię bar. Kienmajer z miejsca pobytu i życia niewiadomych, a w razie ich śmierci tychże niewiadomych spadkobierców, następnie leżącą masę spadkową Franciszki Romany z Majerów Grund, wreszcie domniemanych spadkobierców tejże Franciszki Romany Grund, że Alfons Sierakowski, Klotylda Działowska i Helena hrab. Hussarzewska przeciwko nim i innym wnieśli pozew do tutejszego sądu pod dniem 7. lutego 1870 l. 2535 o zniesienie wspólnej własności dóbr Jordanów i Spytkowice, w załatwieniu którego to pozwu termin do rozprawy ustnej na dzień 18. maja 1870 o godzinie 10tej zrana wyznaczonym został i sąd krajowy we Lwowie zawezwano, ażeby w stanie czynnym pomienionych dóbr wytoczenie pozwu zanotował.

Gdy miejsce pobytu pozwanych wyżej wymienionych nie jest wiadome, przeto c. k. sąd w celu zastępywania ich na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego p. adwokata Dra. Markiewicza z substytucyą p. adwokata Dra. Rydzowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wrzeszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 15. marca 1870.

(956) **Edykt.** (3)

Nr. 16136. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem, że p. Leib Proh przeciw p. Józefowi Podlewskiemu, właścicielowi dóbr Błyszczanka i Dupliska, w sprawie o zapłacenie sumy wekslowej 1500 złr. w. a. z p. n. pod dniem 4. stycznia 1870 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dniem 5. stycznia 1870 do l. 399 wydano; a ponieważ miejsce pobytu p. Józefa Podlewskiego wiadomem nie jest, c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszo-sądowego p. adwokata Dr. Krattera z zastępstwem p. adwokata Dr. Zminkowskiego kuratorem mianował, z którym sprawa niniejsza wedle ustaw prawem przepisanych przeprowadzoną będzie.

Lwów' dnia 7. kwietnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.